

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
SEPTEMBER 5

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
AT LARGO, FL
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

Published 48 times per year except the first week of May, the last week in June, the second week in September, the last week in December
Published weekly by: Latvian Newspaper "Laiks", Inc., 114 4th Ave NW, Largo, FL 33770
POSTMASTER: Send address change to: "Laiks", 114 4th Ave NW, Largo, FL 33770
Phone: 727-953-6313; Fax: 727 286 8543; E-mail: rasma@laiks.us

Volume LXIV Nr. 4 (63)

2015. gada 5. septembris – 2015. gada 18. septembris

AIJA ZANDBERGA

Baudi savu latvietību!

Baudi savu latvietību! bija šīs vasaras 2x2 nometnes sauklis un moto. Kur gan labāk varēja iepazīt un baudīt latvisko kā pašā Latvijā?!

2x2 nometni 8. jūlijā Ratniekos atklāja Baiba Rubesa ar īsu ieskatu 2x2 vēsturē un tās tapšanā. Viņa dalībniekus ievadīja jautājuma būtībā par latvisko, tā saglabāšanu un uzturēšanu. Viņa mums arī izstāstīja, lai gan šī gada nometnes sauklis ir "Baudi savu latvietību", kādreiz tas ir bijis "PPP jeb Pulcējamies, priecājamies, precējamies!" Ievada vārdiem sekoja video sveiciens no Vairas Viķes-Freibergas, kura ir viena no 2x2 līdzdibinātājām, kā arī no Aivara Osvalda, kurš bija organizējis pēdējās 2x2 nometnes ASV.

Gandrīz visas dienas ritēja pēc saspringta grafika, kas bija interesants un aizraujošs. Nometni sākām jau agri ar rīta modināšanu (dziedāja dziesmas, cienāja ar kafiju pie gultas, spēlēja instrumentus, čigāja vijoles...), sekoja vingrošana (joga, skriešana... ko nu katrs varēja piedāvāt). Pēc tam, svinīgi paceļot karogu, dziedājām "Dievs, svēti Latviju!"

Pēc brokastīm vairs nepalika daudz laika, līdz dalījāmies grupās un devāmies uz mūsu izvēlētām ievirzēm. Tās šogad bija šādas:

Kādi mēs esam (Madara Mazjāne) – diskutējām par latvisko identitāti no sociālantropoloģiskās perspektīvas;

Uzņēmīgie latvieši (Dāvis Siksnāns) – runājām par latviešiem, kuri nav baidījušies riskēt un veidot savus uzņēmumus;

Vadi sevi, vadi citus (Vanda Dauksta) – runājām par līderību,

uzstāšanos un sevis prezentēšanu;

Kultūras izpausmes Latvijā (Eva Ikstena Strapcāne un Zane Peneze) – runājām par to, kāda ir kultūras aina Latvijā.

Protams, laika kā vienmēr bija par maz, lai izrunātu, izdiskutētu un izzinātu visu. Tas arī tāpēc, ka 2x2 bija tik daudzpusīgi un aizraujoši ieviržu viesi – Agnese Kleina, Baiba Rubesa, Roberts Ķīlis, Dāvis Šimanis, Inese Voika, Klāvs Sedlenieks, Rihards Kalniņš, Hosam Abu Meri, Inese Liepiņa, Elmārs Tannis, Kārlis Celms, Krišjānis Putniņš, Sanita Jemberga, Jānis Grants, Gustavs Terzens, Uģis Olte, Kristaps Vilde un Helmutis Bems.

Pēc pusdienām visi piedalījās projektos, attīstot un pilnveidojot kādu prasmī, kas katram interesē:

Tautasdejas (Elīna Ķersele) – mācījās par tautasdeju vēsturi, praktizēja deju soļus un ierādīja, kā tos izpildīt uz skatuves.

Mūsdienu latviskā virtuve (Māris Jansons) – cepa, vārīja un grillēja, cienāja dalībniekus vakara azaidā ar gardumiem un 2x2 noslēguma vakariņās pasniedza maltīti, ko bija paši sagatavojuši.

Rotkalšana (Vitauts un Miks Straupes) – pilnveidoja zināšanas un mācījās izkalt rotas.

Aktīvā atpūta dabā (Agita Berga) – pavadīja dienas, veidojot kartes, orientējoties un izpildot dažādus uzdevumus (Kaut arī bieži lija lietus, viņi vienmēr bija ārā un iedvesmojās no dabas).

Teātris (Liene Sebre) – mācīja aktiermākslu, improvizāciju un izjūtu izpaušanu.

Sveicam XVI Rietumkrasta Latviešu dziesmu svētku rīkotājus un dalībniekus!

*Sitiet plaukstas, tautu meitas,
Lai skan jūsu gredzentiņi!
Sitiet kājas, tautu dēli,
Lai rīb tautu istabiņ'!*

LAIKS un JAUNO LAIKS

2x2 nometnes dalībnieki un vadība Ratniekos

Vakara koplekcijas un vakara programmu daļu vadīja Kristaps Jēkabsons, *KaoViet*, Ansis Bogustovs, ar Rihardu Kolu un Dmitriju Petrenko, Ilmārs un Janta Meži, Toms Grēviņš, Bruno Bahs, kā arī mūsu pašu dalībnieks Oskars Jepsis.

Oskars vadīja nodarbību, kur mēs iedomājāmies, kā visi svi-

nēsim Latvijas simtgadi un kā svinībās varētu iesaistīt ārzemēs dzīvojošus latviešus. Viena ideja, kas tapa lekcijas laikā, bija – vienlaicīgi visiem latviešiem piecelties un nodziedāt valsts himnu. Cita ideja bija nosūtīt Latvijas karogu apkārt visai zemeslodei pie latviešiem, ar pievienotu GPS un GoPro kameru,

lai varētu sekot līdzi. Un, jebkurš varētu savu vēlējumu vai sveicienu ierakstīt tajā. Viena no 2x2 idejām Latvijas simtgadei jau veiksmīgi uzsākta un izdarīta – 2x2 pārstāvji iestādīja Likteņdārzā pirmo no 100 ozoliem – kā dāvanu Latvijai simtgadei!

(Turpinājums 2. lpp.)

INDRA PURMALE, ALJA valdes priekšsēdētāja

Veicināt uzņēmējdarbības centienus

Amerikas latviešu jaunatnes apvienība (ALJA) šīs vasaras darbību aktivizēja Garezera 50. gadu jubilejā. Mēs organizējām pludmales vakaru, kas veiksmīgi izdevās. Tas bija vairāku paaudžu pasākums, kur visi kopā lustīgi dziedājām un dejojām kopā ar populāro grupu *All Folksed Up*, un tad sekoja iemīļotais DJ AI-VA.

ALJA vārdā apsveicu Garezeru lielajā jubilejā, uzverot, ka

Garezers ir vieta, kas iemāca tādas zināšanas un iemaņas, kas rada prasmī un drosmī veiksmīgi pašam veidot savu dzīvi latviskā garā.

Mēs visi piederam Garezeram, bet savā ziņā arī Garezers pieder mums. Novēleju mums visiem spēku nākotnē turpināt kopt mūsu mājas šeit. Garezers ir mūsu *St. Tropez*, mūsu glaunais *country* klubs, mūsu dzintara gabaliņš,

kas spīgo un laistās.

ALJA noturēja trešo valdes sēdi tieši pie paviljona, kamēr mūsu ALA kolēģi pārliecinājās, ka mēs, jaunieši, tikām pietiekami pabaroti, kamēr runājām par biznesu un nākotnes plāniem. Lielisks piemērs ALAs un ALJAs sadarbībai, kuru turpinām attīstīt.

Kopā ar Kārlī Memeni piedalījāmies Pasaules latviešu ekonomi-

jas un inovāciju forumā (PLEIF), kas šovasar notika Rīgā. Pēc speciālās pirmsforuma programmas, kas bija domāta tieši ārzemju dalībniekiem Gaismas pilī, es un Kārlis devāmies uz *TechHub Riga* Vecrīgā kopā ar tā līdzdibinātāju Andri Bērziņu un vienu no PLEIF runātājiem Jāni Krūmu, ASV uzņēmuma *Oppurtunity* dibinātāju, kā arī "biznesa eņģeli". Beidzot šķiet, ka Latvijā sāk

nopietni koncentrēties uz *start up* attīstību, kā arī vispārējo uzņēmējdarbības attīstību. Kā forumā daudzreiz tika pieminēts, Igaunija jau sen to dara, ne tikai ar *Skype*, bet vispārējo atziņu, cik svarīgi ir attīstīt prasmju kopumu tehnoloģijās sfērā lai varētu izcelties globālā mērogā, kur ir liela konkurence.

(Turpinājums 3. lpp.)

2x2 RATNIEKOS

Baudi savu latvietību!

(Turpināts no 1. lpp.)

Vēlā vakara programma bija variāciju pilna. Uzsākām nometni ar danču vakaru, ko vadīja Laima Dimanta un Jānis Feldmanis. Likās, ka danči nekad nebeigsies, bet muzikanti kaut kad arī nogurst... Bija dziesmu kari, kur vakara gaitā nodziedāja vairāk par 120 dziesmām stingras žūrijas uzraudzībā un vērtēšanā. Ugunskura vakarā iztēlojāmies, kāda būs latviešu sabiedrība pēc 100 gadiem. Talantu/beztalantu vakarā, atklājām, ka visiem ir kāds talants. Politiskās diskusijas un debātes par identitātes jautājumu vadīja Ansis Bogustovs. Apspriedām un izdzīvojām "īstā" žurnālista stilā provocējošus jautājumus par to, kas ir "īsts" latvietis, kādi tad ir "īsti" Jāņi, kā mēs uz to visu skatāmies un ar ko atšķiras tie nometnes dalībnieki, kuri ir dzimuši ārpus Latvijas. Kopīgi nonācām līdz secinājumam, ka vieni nav „labāki” vai „sliktāki” par otriem.

Vakarā tika izspēlēti latviešu go-di – krustabas, precības un bedības, kur savus komentārus un vērtējumu deva Ilmārs un Janta Meži.

Un vēl pēc šīs vēlās vakara programmas sekoja nīkšana. Kopīgi apspriedām dienu, turpmākos plānus, pilnveidojām idejas un, protams, dziedājām, dejojām, spēlējām biljardu un zolišu turnīrus. Kopīgās sarunas bija tik interesantas, ka ievilkās līdz vēlai naktij.

Vienā no dienām devāmies uz Cēsīm. Sākām ar orientēšanās spēli, kur, nofotografējoties pie dažādiem kultūrvēsturiskiem objektiem, ieguvām punktus. Galapunkts bija Pasaules latviešu mākslas centrs, kur dalībniekus uzņēma Dainis Mjartāns, viņš visus pacienāja ar kūciņām, izstāstīja par muzeja tapšanu un mērķi un tad aicināja apmeklēt pašu izstādi, ko veido diasporas mākslas darbi no visas pasaules. Izstāde bija tik daudzpusīga un interesanta, ka vairāki dalībnieki izteica vēlmi ilgāk palikt muzejā, ja tikai nebūtu jādodas tālāk uz nākamo ekskursijas posmu. Daudzi vēlējas muzeju apmeklēt vēlreiz.

Muzeja apmeklējuma laikā vairākus 2x2 dalībniekus intervēja un filmēja vietējie TV žurnālisti.

Pēc pusdienām devāmies tālāk uz Siguldu, kur sākām laivošanu.

Pavadījām četras stundas, laivojot pa Gauju, – daži apgva jaunas prasmes, citi vēl paspēja nopeldēties, izdziedāt vairākas dziesmas un izrunāt teju visu savu dzīvi. Bet, galvenais, neviens nepalika bez smaida. Šī diena dalībniekiem atgādināja par skaisto Latvijas dabu un ainavām. Tālāk devāmies uz Imanta Ziedoņa mājām un muzeju „Dzirnakmeņi”. Uz turieni mūs aizveda Žaneta Jaunzeme-Grende – muzeja un ekskursijas vadītāja un arī viena no fonda „Vieglī” dibinātājām. Tā kā muzejs ir paredzēts kā iedvesmas un radošuma vieta, tad mēs, pēc iepazīšanās un apskates, mazākās grupās sadalījāmies, pievērsāmies radošai izpaušmei – rakstījām īsus stāstus par šīs vietas izveidošanos. Sacerēto prezentējām uz skatuves dažādos veidos un stilos. Uz maiņām, nelielās grupās mēs apciemojām Ziedoņa māju, kurā iemēģinājām krēslu pie

rakstāmgalda, izstaigājām telpas un atpūtāmies pie kamīna. Vēlāk devāmies lejā pie upes, lai rakstītu savu *blackout* dzeju. Tā ir dzeja, kura veidota, izsvītrojot nevajadzīgos vārdus jau no esoša teksta, tad mēs pārrunājām notiekošo un dalījāmies izjūtās mazā namiņā vai ļāvāmies vienkārši mirkļa burvībai. Noguruši, bet laimīgi vēl vakarā atgriezāmies Ratniekos.

2x2 nometni beidzām ar sviņģu vakaru. Lielais šķūnis bija skaisti izrotāts ar meijām, galdiem, kas dekorēti ar svecēm un jasmīnu ziediem. Vakara gaitā, starp ēdienreizēm katra ievirze un projekts prezentēja iegūto, parādīja izdarīto un deva ceļazīmes pārējiem – tas bija visas nedēļas kopsavilkums. Vakariņas mums pasniedza „virtuves projekts”. Balli sākām ar viesi Lauri Reiniku, kurš pārsteidza nometnes dalībniekus ar savu ierāšanos un uzstāšanos, kā arī, protams, kopīgi nodejojām „Skrienu, skrienu, vēl” ar visu horeogrāfiju. Ballē līdz agrai rīta stundai skanēja latviešu mūzikas izlase. Dejojātāju bija daudz, un izturība bija liela! Nākamajā rītā, pēc agrām brokastīm (kas bija tajā pašā laikā kā vienmēr) teicām cits citam: „Uzredzēšanos!” un: „Līdz nākamai reizei!” Daži taisnā ceļā devās uz *Positivus* festivālu un citiem sarīkojumiem.

2x2 vadība un organizatori saka LIELU PALDIĒS visiem, kuri piedalījās, palīdzēja un darīja. Ieviržu un projektu vadītāji bija lieliski! Katrs pienesums un devums, katrs izdarītais sīkumiņš un pieliktā roka padarīja nometni par to, kāda tā bija – kolosāla!

Paldies arī atbalstītājiem, jo bez viņu palīdzības nometne nevarētu notikt, tie ir Latviešu fonds; Latvijas Kultūras ministrija, ALA, PBLA, Daugavas Vanagi Lielbritānijā, Daugavas Vanagi Kanādā, Monreālas latviešu sabiedriskais centrs, LNJAK,

SIA “Universitātes vetfonda”, Kārlis Cerbulis, Vanda Dauksta, Andris Ritmanis.

Paldies arī PLEIFam par sadarbību un kino “*Splendid Palace*” par kino vakaru!

Pašās beigās paldies arī Lieni Dindonei un Jānim Grantam par motivēšanu, atbalstu un darbu, Evai Ikstenai-Strapcānei, Mārtiņam Kokinam, Līgai Rakstiņai, Ievai Šmitei, Aijai Zandbergai, Jūlijai Giffordai, Laimai Dimantai, Imantai Nigalei, Līgai Upeslācis-Kukainei, Matīsam Kukainim, visiem ieviržu un projektu vadītājiem, viesiem, lektoriem un atbalstītājiem un, protams, visai 2x2 padomei.

Nobeigumā vēl īsa statistika un daži novērojumi 2x2 nometnē:

- kopā darbojās un piedalījās ap 110 dalībnieku;
- dalībnieku vecums bija no 18 līdz 35 gadiem;
- kopumā bija pārstāvētas 8 dažādas valstis: Latvija, ASV, Kanāda, Austrālija, Brazīlija, Zviedrija, Vācija, Lielbritānija;
- gandrīz 50 / 50 bija sieviešu un vīriešu dalībnieku, tāda pati bija arī attiecība starp vietējiem un ārvalstīs dzīvojošiem latviešiem;

Interesanti bija vērot, kā nometnes laikā no divām galdā dziedām, kad viena kompānija dziedāja „Met, Dieviņi, zelta krustu” un otra „Met, Laimiņa, zelta jostu”, izveidojās viena – „Met, Dieviņi, zelta jostu”. Kā teicis Rainis: „Pastāvēs, kas pārvērtīsies”.

Jau ir novērots, ka nometnes laikā iegūto – zināšanas, draudzību, baudu – dalībnieki turpina izkopt, tiekoties un turpinot tradīcijas latvietības stiprināšanā kopīgos danču vakaros, pusdienās un citur. Viens no 2x2 nometnes mērķiem vienmēr ir bijis draudzības un kopības saites radīšana nākamo latviešu sabiedrības vadītāju lokā. Šis mērķis noteikti ir sasniegts!

Iepazīstoties ar Pasaules latviešu mākslas centra kolekciju Cēsīs

2x2 dalībnieki kolekcijā

ALJA'S LAPA

Veicināt uzņēmējdarbības centienus

(Turpināts no 1. lpp.)

Arī ALJA mainīs dažus no mūsu ilggadīgiem stipendijas piedāvājumiem tieši uz stipendijām, kas palīdzēs Amerikas latviešu jauniešiem strādāt pie dažiem no šiem *start up* projektiem Latvijā.

Foruma formālās sesijas laikā, kā arī individuālās sarunās, izkristalizējās galvenās risināmās problēmas:

- Kāpēc nav lielāka un efektīgāka Latvijas valdības pārstāvība ASV un citos ārvalstu tirgos, popularizējot Latvijas produktus.

- Valdības aģentūras un starpvalstu attiecības ir pamats uzņēmējdarbības attīstībai

- Valsts iestādēm ir jāatbalsta uzņēmējdarbības centieni.

- Latvijā ir nepieciešamas daudz vairāk praktisko zināšanu par to, kā reāli komercializēt preces. Vairums latviešu nav labi pārdevēji (*natural salesmen*), jo bieži vien esam pārāk pieticīgi.

„Ražots Latvijā” nekad nespēs konkurēt ar „Samontēts Ķīnā”, tādēļ mums ir nepieciešami novirzīt mūsu uzmanību no „Ražots Latvijā” uz „Radīts Latvijā”

(from "Made in Latvia" to „Created in Latvia”).

Ja mēs gribam piesaistīt vairāk ārvalstu investīciju, mums ir jādomā par Latvijas ražojumiem kā produktu, ko vajag pārdot. Ir nepieciešams, ka mēs iepakojam šo produktu ļoti gaumīgi un pēc tam tirgojam to lielajā pasaulē.

Jāatceras, ka PLEIF tika realizēts, pateicoties Pasaules brīvo latviešu apvienībai, galvenokārt tās priekšsēdim Jānim Kukaiņim un ģenerālsekretārei Ilzei Garozai. Runājot par Kukaiņu kungu, jāpiemin viņa dēla Matīsa Kukaiņa kāzu diena tieši manā dzimšanas dienā, dažas dienas pēc PLEIF Latvijas laukos, kur bijušā LNJAK priekšsēde Līga Upešlāce kļuva par Kukaines kundzi! Bija prieks būt klāt šajās laulībās.

Augusta sākumā ALJA rikoja 4-2 voleja nogali, kas noritēja veiksmīgi, pateicoties mūsu Kultūras nozares vadītājiem Lārai Amoliņai un Marisai Gudrai, kā arī valdes kopīgajam darbam.

Vasara atkal ātri steidzas uz otro pusi, un ALJA gatavojas pēdējai gada sēdei Ziemeļkalorīnā pirms lielā kongresa Grandrapidos no 25. līdz 29. novembrim.

Roberts Kukainis (bij. ALJA priekšsēdis), Indra Purmale (ALJA priekšsēdētāja), Kārlis Memenis (ALJA) un Pēteris Freimanis (MediaVest Group)

Mēs sagaidām, ka Jūs no visām Amerikas malām un, protams, no Kanādas, kā arī no Latvijas un Austrālijas visi turp brauksiet!

Ja vēl neesat redzējuši video ar kongresa rīcības komitejas brašajiem latviešu zēniem Kārli Memeni, Tāli Lazdiņu, un Aleksi

Vizuli, varat to atrast kongresa Facebook lapā, kā arī ALJA kongresa mājaslapā: www.grkongress2015.org.

Pārdomas par Garezera jubileju

DAINA BOLŠTEINA

Atskatoties uz šīs vasaras Garezera 50. jubilejas dižsvinībām, nonācu pie šādiem secinājumiem.

1. Garezeriešiem – laikam jau latviešiem vispār – patīk svinēt. Garezera jubileju svinēja pamatīgi – veselas trīs dienas kā latviešu kā-

zas, jo, kad sabrauc viesi no malu malām un no lieliem attālumiem (pat no Rīgas!), tad tiešām jāsvin, tā, lai mērotais ceļš būtu to vērts!

2. Ja Garezers nākotnē rīko jebkādu jubilejas sarīkojumu, tad nav ieteicams mājās sēdēt – tas tiks nožēlots! Atceros pāris agrāko dienu jubilejas, kurās bija milzu uzsvars uz runām un svinīgumu, kas īsti neatspoguļoja Garezera esamību. Šīs vasaras svinības vispār ar tiem sarīkojumiem grūti salīdzināt, jo šajā reizē tikt iešām bija par visiem viesiem padomāts un notikumi ielānāti ikkatram. Vēl aizvien atceros, ka Garezera 45. gada jubilejā tika uzvests vienreizēji radošs un skaists lieluzvedums, bet pēc 50. jubilejas svinībām liekas, ka viss piedzīvotais un novērotais paliks atmiņā. Sarīkojumu dažādība nodrošināja, ka ikkatram apmeklētājam būtu kaut kas pa prātam. Toties var ticēt, ka ikviens apmeklētājs patiesi baudīja Māras Pelēces dokumentālfilmu “Satiksimies Garezerā!”, pirmklasīgo uguņošanu, Garezers-Paloozas mūzikas festivālu un lielo sestdienas vakara koncertu, jo šie četri notikumi bija neaizmirstami!

3. Ja nu apmeklētājam kādā brīdī apnīka pievērst uzmanību tābrīža sarīkojumam, tad bija tik skatu jāpamet uz vienu vai otru pusi, lai ieraudzītu kādu draugu vai paziņu, ar kuru vēl nebija runāts. Šādu priecīgu un draudzīgu latviešu daudzumu reti sastop, un tā pati par sevi bija bauda.

4. Skatoties uz to, ka gandrīz vai katram cilvēkam šodien pieder mobilais telefons ar labu fotoaparātu, ir pārsteidzoši, cik maz fotogrāfiju no svinībām tika manīts sociālos tīklos. Laikam vairums apmeklētāju tomēr paši dzīvoja līdzīgu un varbūt arī bija tik aizņemti, ka piemirsa fotografēt. (Nesen tika ziņots par interesantu pētījumu, kurš lika domāt, ka nemitīgi visas dzīves gaitas fotografēt nav ieteicams, labāk tomēr pašam pašam paļauties uz atmiņu.)

5. Pazīstamais teiciens, ka latviešiem patīk sūdzēties, varbūt ir patiesība, bet šajā reizē gan šo parādību nemanīja. Tik tiešām viss, ieskaitot Dieva dotos laika apstākļus, bija, ja ne perfekti, tad tuvu tam.

Milzīga pateicība pienākas visiem, kuri piedalījās svinību veidošanā, plānošanā un izkārtāšanā. Apmeklētāji pūles un darba augļus novērtēja un varēja braukt mājās ar skaistām atmiņām un domām par to, kad varēs atkal atgriezties Garezerā. Jācer vienīgi, ka visi, kuri jūsmoja par svinībām un par Garezera nozīmi savā dzīvē un mūsu sabiedrībā, tagad pievērsīs uzmanību un līdzekļus Garezera uzturēšanai, kā arī tā pielāgošanai šodienas vajadzībām, lai varam arī nākotnē grezni un jautri svinēt jubilejas un atskatīties uz raženu vēsturi.

GVV 1995. gada absolventu klases 20. gadu jubilejas salidojums uz kuru ieradās puse no absolventiem. No kreisās: Arnis Daiga ar dēlu Gustavu, Inga Lauzuma-Zunte, Indra Lāce, Liāna Matisone-Williams, Ksenija Broka, Jānis Pauls Skujiņš, Andris Antons

2x2 RATNIEKOS

Jauno Laiks iztaujā 2x2 nometnes dalībniekus

Es ticu, ka daudzi latvieši atgriezīsies

Kas bija tas dzinulis, kāpēc tu atbrauci uz šo 2x2 nometni?

Viktorija Deksnē (Latvija/ASV). Mana pamatvērtība ir mīlestība pret zemi, pret apkārtējiem, pret savu valsti un dabu, un iemesls, kādēļ es atrodoš šajā nometnē, ir mana interese augt kā personībai. Es iepazīnos ar pasniedzēju Vandu TEDxRīga, un pēc sarunas ar viņu par to, ka es arī savā skolā vēlos izveidot TEDx konferenci, viņa man paziņoja, ka vadiš ievirzi „Vadi sevi, vadi citus”. Tā es uzzināju par 2x2 nometni, un šī nometne man ir devusi daudz vairāk, nekā es biju iedomājiesies, it īpaši dziļāku sapratni par to, kā ir būt latvietim ārzemēs, un ka es neesmu vienīgā, jo ir tādi paši jaunieši kā es, un tas ļoti iedvesmo turpināt un nepadoties. Dzirdot stāstus par to, kā visiem ir izdevies radīt jaunus uzņēmumus, pabeigt mācības, radīt ģimenes, kā ir izdevies saglabāt latvietību ārzemēs, tas šobrīd man ir devis vēl vairāk spēka atgriezties Amerikā un ar pilnu atdevi iegūt izglītību, lai es pēc tam to ieguldītu, lai nepadotos, jo man bieži vien, atrodoties ārzemēs, šī liesmiņa sāka dzist.

Kāpēc tas tev ir tik svarīgi? Kur tu atrodi spēku būt tik pārliecinātai, ka tev Latvija un latvietība tik svarīga?

Tas nāk no manas ģimenes, no audzināšanas, no pirmās pieredzes, kad es biju viena prom no mājām, un ka tas, kas man lika smaidīt un lika turpināt savu ceļu, bija domas par to, cik skaisti ir būt latvietei, cik skaisti ir mīlēt ģimeni, cik skaisti ir zināt mūsu tradīcijas un cik skaisti ir runāt latviešu valodā.

Vai tu Amerikā citu jauniešu vidū akcentē savu latvietību, un kāpēc tu neizvēlies vieglāko ceļu – iet kopā ar vairākumu līdzīgu strauņiem un būt kā viņi?

Es piekritu filozofijai, ka tikai mirušas zivis peld pa straumi, ja vien šī strauņe netiek izmantota savā labā, ja nav tā, ka mēs apzināmies, kur šī strauņe ved, un tad ar šīs strauņes palīdzību mēs ātrāk nokļūstam pie sava mērķa. Tādēļ ne vienmēr ir tā, ka es pastāvu par savu un nekad nepiekāpjos apkārtējiem. Man patīk komunicēt ar cilvēkiem, klausīties viņos un bieži vien arī atbalstīt viņu idejas, bet tajā pašā laikā neaizmirst par to, kas es esmu, nepadodoties pūļa ietekmei.

Mērķtiecība tev nāk no ģimenes, bet kas ir tavs personīgais mērķis, vai esi to definējusi?

Pirmais mērķis man ir iegūt izglītību, nākamais mērķis man ir gūt zināšanas tieši arhitektūras un interjera dizaina jomā, strādāt starp Skandināvijas val-

stīm un ASV, un pēc šīs pieredzes gūšanas un ar divām valodām atgriezties Latvijā. Atvērt savu firmu Latvijā, sadarboties ar Latvijas arhitektiem, veicināt Latvijas mākslas, dizaina un arhitektūras izplatību pasaulē, jo es zinu to, cik Latgalē ir talantīgi cilvēki, bet tajā pašā laikā trūkst atvērta tirgus, reklāmas un naudas piesaistes no ārvalstīm. Cilvēki, darba rokas, vēlme darīt – tas viss mums noteikti ir.

Kāda būs Latvija, tavuprāt, pēc desmit gadiem, tad, kad tu varētu atgriezties?

Pēc desmit gadiem man būs 31 gads, es būšu ieguvusi labu izglītību un tajā laikā es pati vēl strādāšu ASV. Ja es runāju par Latviju pēc divdesmit gadiem,

Viktorija Deksnē

tad man jau būs 41 gads un jau aptuveni piecus gadus būšu Latvijā, man piederēs savs uzņēmums, veidots kopā ar uzticamiem cilvēkiem. Kopā ar jauniešiem, ko šeit iepazīnos un kuri ir tik dedzīgi uzlabot Latvijas vidi, iedvesmot cilvēkus, darīt un atīstīties. Manuprāt, Latvija būs turīgāka, nekā tā šobrīd ir. Es ticu tam, ka daudzi latvieši atgriezīsies, un ka tie jaunieši, kas šobrīd mācās ārvalstīs, pēc divdesmit gadiem ar savu pieredzi spēš Latviju atīstīt.

Ja tu vadītu šo nometni, ko tu uzlabotu un kas, tavuprāt, šovasar 2x2 pietrūka?

Manuprāt, mums ir nepieciešamas vēl pāris stundas dienā, jo mēs darām un nepārtraukti kaut ko radām, mēs daudz neguļam. Naktis ir laiks, kad mēs beidzot runājam un ne tikai strādājam pie projektiem, bet iepazīstam cits citu. Viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc šī nometne tiek organizēta, lai šie latviešu jaunieši, kas šobrīd atrodas citur pasaulē, iepazītos.

Man ļoti interesētu Latvijas vēsture, jo, tā kā es pēc devītās klases devos projām – vispirms uz Skandināviju, pēc tam uz Floridu, ASV, man trūkst šo zināšanu, un es tās aizvien vēl pilnveidoju, tāpēc Latvijas vēstures ievirze būtu tēma, kas mani ļoti interesētu. Ja būtu iespējams, iemācītos arī aust jostas.

Kādas ir tavas 2x2 nometnes spilgtākās atmiņas?

Tās bija Imanta Ziedoņa mājās Murjānos. Diena sākās ar braucieni pa Gauju, mēs ievēlāmies ūdeni, tas man noteikti vēl ilgi paliks atmiņā. Imants Ziedonis ir teicis, ka „mežam nepatīk, kad runā kāds cits, tad viņam skauž”. Tad šī būšana pie Gaujas, meža, pārdomas un apziņa, ka tur ir

Matīss Batarags

Matīss Batarags (ASV). Vis-svarīgākais ir enerģija, kas visiem jauniešiem šeit bija. Šeit kādi 40 nometnes cilvēki ir no Latvijas, es nebiju Latvijā bijis kādus desmit gadus, tādēļ nezināju, ko sagaidīt. Esmu ļoti pārsteigts par uzņēmību, enerģiju, to, cik visi ir zinātkāri. Šo jauniešu interese ir lielāka nekā tiem, ko sastapu universitātē. Te visi piedalās aktivitātēs, visi ir iesaistīti. Es ieteiktu visiem, kam iespējams, braukt uz šo nometni.

Ja tu būtu vadības grupā, kādas lekcijas un ievirzes tu gribētu?

Manuprāt, viss, ko es darīju, bija vērtīgs. Es biju uzņēmīgo latviešu ievirzē. Katru dienu diskutējām ar diviem jauniem cilvēkiem, kam ir savs bizness. Piemēram, ar Krišjāni Putniņu no Austrālijas, viņam ir 27 gadi, un viņam jau pieder folkklubs „Ala”, viņš brūvē sidru un alu. Temati, kas tika pārrunāti un visiem bija līdzīga nostāja par to, kas varīgi darīt to, kas tev patīk, veltīt tam visu savu enerģiju un aptvert, ka darba būs daudz un panākumi nebūs tūlīt.

Vai ir tādas atziņas, kas pēc atgriešanās Amerikā tiks atcerēties nometni?

Es visvairāk esmu pārsteigts par to, cik jaunieši ir mērķtiecīgi un zina, ko viņi grib darīt. Te ir arī 16 un 18 gadus veci jaunieši, un, piemēram, ja es Amerikā uzrunātu kādu 15 gadus vecu jauniešu, viņš apjuktu un nezinātu, ko atbildēt. Bet šeit visiem ir interese par politiku, par dabu, par zinātni un mūziku.

Kā tu domā – kāda būs Latvija pēc desmit gadiem?

Ja es atceros, kā bija pirms desmit gadiem, un salīdzinu ar

to, kā ir tagad, tad, domāju – ja nākamajos desmit gados dzīve uzlabosies tikpat daudz, būs ļoti pievilcīgi pārcelties uz šejieni. Es gribētu, lai turpina pieaugt latviešu skaits, lai mēs uzturētu valodu un kultūru. Gribētu, lai būtu drošāka situācija ar Krieviju kaimiņos.

Darīšanā slēpjas daļa latvietības

Vai tas, ko tu piedzīvoji 2x2 nometnē, apstiprināja to, ko sagaidīji?

Dārta Apsīte (Latvija). Jā, apstiprināja, jo, braucot uz šejieni, es zināju, ka satikšu ļoti daudzus cilvēkus, kuri paši ir bagāti, kuri paši savā dzīvē kaut ko īsteno un kuri var iedvesmot. Es patiesībā braucu uz šejieni iedvesmas vādīta, jo man bija sajūta, ka šajā nometnē varēs smelties spēku. Kā mēs ar dažiem nometnes dalībniekiem runājām, pēc tam, kad bijām pie Ziedoņa Murjānos, ka mums ir ļoti liela darīšanas sajūta, ka ir kas jādara, kaut vai jāņem rokās lāpsta un jāiet rakt zemi. Latvietim ir ļoti svarīgi, ka viņš kaut ko dara, un tikai tas latvietis, kurš kaut ko dara, ir spēcīgs latvietis.

Savulaik trimdas latviešu nometnēs un vasaras skolās tika diskutēts par to, kā uzturēt latvietību. Kāpēc tev, kas esi dzimusi un uzaugusi Latvijā, šī tēma ir tik svarīga?

Man ir sajūta, ka tas, ko es daru vislabāk, ir būt ļoti latvietei. Manu dzīvi veido tautasdziesmas, tautasdziesmu jēga, kā dzīvot, un latvietība padara dzīvi jēgpilnāku.

(Turpinājums 5. lpp.)